

en Udtalelse, som den højtærede Minister fremsatte i Folketinget, og som jeg haaber, at den højtærede Formand vil tillade mig at læse op. Den findes refereret i Folketingstidenden Sp. 4463. Efter at den højtærede Minister har gjort Rede for sin Stilling til de Ændringsforslag, der er stillede i Folketinget, siger han: „Efter min Opfattelse betyder dette, at man henviser Spørgsmaalet om, hvad der er Aktieselskab, og hvad der er Andelsselskab, til at afgøres i Overensstemmelse med det, der er gængs Sprogbrug og almindelig Opfattelse. Man gaar ud fra, at der har fæstet sig i den almindelige Bevidsthed en tilstrækkelig klar Forestilling om, hvad der er et Andelsforetagende, og hvad der karakteriserer et saadant. Hele Spørgsmaalet vil overhovedet kun faa Betydning paa Grænsen, der, hvor der kan være Tvivl om, hvorvidt et Selskab efter sin Karakter falder enten til den ene eller den anden Side. Jeg tror, at naar det kommer til Stykket, vil der i Virkeligheden ikke være ret mange Tilfælde, hvor en begrundet Tvivl desangaaende kan opstaa. Men hvis der opstaaer Tvivl, kan jeg kun sige, at jeg, saa vidt det tilfalder mig at føre Loven ud i Livet, ikke vil være tilbøjelig til at presse ind under denne Lovforetagender, som kun ved en Tvangsfortolkning kunde blive betragtet som Aktieselskaber, naar de anser sig selv for at være Andelsselskaber, og jeg vil meget betvivle, at overhovedet nogen Minister vil lade det være sig magtpaaliggende at tvinge ind under Loven Foretagender, som ikke med fuld Føje hører hjemme der.“ Det er til disse Udtalelser af den højtærede Minister, at jeg støtter mig, naar jeg udtaler, at jeg har det Haab, at Andelsforeninger aldrig vil blive tvunget til at kalde sig Aktieselskaber eller i det hele til at komme ind under Loven. Skulde det imidlertid vise sig, at Loven bliver brugt til at lægge Andelsbevægelsen Hindringer i Vejen, ja, saa maa den kommende Rigsdag se at gøre godt, hvad vi har gjort daarligt. Man siger, at Loven ikke vil berøre de rene Andelsselskaber. Jeg har gjort mig al mulig Umage for at forstaa, hvad der forstaaes ved de rene Andelsselskaber, og hvad der forstaaes ved de urene, men det er ikke lykkedes mig at faa nogen Besked derpaa. Jeg har spurgt den højtærede Handelsminister, om Selskaber som f. Eks. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, Andelsbanken, de store Andels-Foderstofforeninger, -slagterier og lignende vilde falde ind under

Loven. Den højtærede Minister har sagt, at det kunde han ikke svare paa. Men disse Selskaber er jo blandt dem, der i den almindelige Opfattelse henregnes til Andelsselskaber.

Til Slut vil jeg sige, at naar jeg i Udvalget er gaaet med til at anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, det vil faa, hvis disse Ændringer vedtages, er det ikke, fordi jeg har forandret Anskuelse angaaende Lovforslagets Berettigelse. Jeg maa fremdeles hævde, at Lovforslaget ikke burde ophøjes til Lov af den nuværende Rigsdag; det er et Brud paa Aftalerne, den Gang Udvidelsen af Ministeriet skete. Naar jeg alligevel anbefaler Lovforslaget, er det af Frygt for at faa noget langt være end det her foreliggende og i Tillid til den højtærede Ministers Udtalelse i Folketinget, at Loven ikke vil komme til at omfatte de Selskaber, som efter gængs Sprogbrug og almindelig Opfattelse gaar for at være Andelsselskaber, og at den højtærede Minister ikke kunde tænke sig, at nogen anden Minister vilde tvinge ind under Loven Selskaber, som ikke med fuld Føje hører hjemme der. Det er ud fra den Forudsætning, at jeg i Udvalget er gaaet med til at anbefale Lovforslaget.

Handelsministeren (Hage): Under den udførlige Behandling, som dette Lovforslag har været Genstand for i begge Rigsdagens Afdelinger, er der egentlig kun et enkelt Punkt, som har givet Anledning til nogen dyberegaaende Meningsforskel. Det er de Bestemmelser i Lovforslagets første Paragraf, som gaar ud paa at trække Grænsen for Lovens Omraade eller, nærmere sagt, at optrække Skillelinien mellem Aktieselskaber og Andelsselskaber. Det er vanskeligt, i mange Tilfælde ugørligt, i Praksis at sige med fuldstændig Bestemthed, om et Selskab rettest bør betragtes som værende enten det ene eller det andet, og at formulere en Regel, hvis Forstaaelse ikke kan gøres til Genstand for forskellig Fortolkning. I Regeringsforslaget fandtes en Bestemmelse i denne Retning, som gik ud paa særlig at unddrage fra Lovens Omraade visse Selskaber, som har visse ejendommelige Karaktertræk. Denne Bestemmelse, som jeg i øvrigt ikke er umiddelbar Ophavsmand til, idet jeg har arvet den fra min nærmeste Forgænger, vandt ikke Tilslutning hos det ærede Medlem (Kristensen), som nu talte. Ved Behandlingen her i Landstinget optraadte det ærede Medlem bestemt mod Lovforslagets Indhold paa dette enkelte Punkt.